

domme, som berøres af Loven, og Kommunalbestyrelserne bemyndiges til at *fritage* Beboelsesejendomme, til hvis Opførelse der er ydet Laan i Henhold til Loven, for Udredelse af den paa Bygningerne faldende Del af de *kommunale Ejendomsskatter indtil 1. April 1943*.

I et særligt Afsnit om *Byggedispensationer* gives der Bygningskommissionerne Ret til ved Opførelsen af Beboelsesbygninger — hvad enten de omfattes af nærværende Lov eller ej — indtil samme Tidspunkt at tilstaa *Dispensationer* fra Bygningslovgivningens konstruktive Bestemmelser efter Regler, fastsat af Indenrigsministeren.

Endelig bemyndiges Indenrigsministeren til at fastsætte nærmere Regler for Vedligeholdelsespligten og Tilsynet med dens Overholdelse.

Loven, der traadte i Kraft straks, gælder ikke for Færøerne.

I *Landstinget* blev Lovforslaget i dets nye Skikkelse anbefalet af Udvalgets Ordfører (*Stensballe*) ud fra lignende Betragtninger, som var anført i Udvalgets Betænkning (se Indledningen), idet Ordføreren om det oprindelige Lovforslag yderligere udtalte, at man ikke fra alle Sider havde kunnet slutte sig hertil, da det var et noget ensidigt Forslag, der ikke vilde stimulere Byggevirksomheden som Helhed. Som Følge af Arbejdsløshedens stærke Stigning blev Forhandlingerne genoptaget i Udvalget, og Enighed opnaaedes. — *Fritze Teisen*, som førte Ordet paa det konservative Folkepartis Vegne, udtalte, at kun de ekstraordinære Forhold bevirkede, at Partiet kunde gaa med til, at Staten anvendte Borgernes Penge paa den i Lovforslaget angivne Maade, idet det burde overlades det frie Initiativ at skaffe Boliger og Arbejde. Man ønskede dog at begrænse den Risiko, Staten kom ind i ved Udlaan til Boligforeninger og til Parcelbyggeri, da Statistikken viste, at Risikoen her var størst. De Konservative stillede derfor *Ændringsforslag* om at *nedsætte Lovforslagets Procentsatser for Udlaan til Boligforeninger* fra henholdsvis 30 til 25 og 85 til 80 og for Udlaan til *Parcelbyggeri* fra 30 til 25 og fra 80 til 70, hvorhos Grænserne for Satsernes eventuelle Forhøjelse foresloges indsnævret paa lignende Maade. Ændringsforslagene forkastedes imidlertid, efter at saavel Udvalgets Ordfører som Indenrigsministeren havde fraraadet deres Vedtagelse, da de dels vilde medføre en Svækkelse af Lovens Virkninger, dels ansaas for overflødige.

Til 3. Behandling i Landstinget *stillede de Konservative en Række yderligere Ændringsforslag*, der som Grundlag